

עת"צ 3611-09-25

בבית הדין הארצי לעבודה בירושלים

המשיבים:

1. מיכאל איון וולף ת.ז. 014765911

2. יהודה חיים ת.ז. 50942770

ע"י ב"כ עו"ד נדב חיים מ.ר. 48886

מרחוב צאלון 36 יבנה

טל: 077-5267300, פקס: 077-5606184

Email: nadav@adv-cpa.com

-נגד-

המערערת/מבטחים: מבטחים מוסד לביטוח סוציאלי של העובדים בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד אלישע שור, צחי לב ואח'

ממשרד עורכי דין ש.הורוביץ ושות'

משד' רוטשילד 45, תל אביב 65784 (בית ציון)

טל': 03-7137000; פקס': 03-7137001

סיכומי טענות המשיבים

המשיבים מתכבדים להגיש סיכומי טענותיהם. מהטעמים שלהלן מבוקש לדחות את ה"ערעור" שהגישה המערערת, תוך חיובה בשכר טרחת הח"מ ובהוצאות המשיבים.

עובדות רלוונטיות, כהויתן¹

1. בחודש **נובמבר 2023** ניתן פסק דינו המשלים (להלן: "**פסק הדין המשלים**") של בית האזורי הנכבד במסגרתו נפסק סכום מסוים כשכר טרחת הח"מ, וסכום נוסף כגמול למשיבים. לסכומים שנפסקו התווספה ריבית והצמדה ומע"מ², החל מחודש 12.23, והם נקבעו ב"שיטת האחוזים", מתוך הערכת הפיצוי שישולם לקבוצה (תוך חצי שנה).
2. במסגרת פסק הדין נדחתה, בין היתר, טענת המשיבים לפיה יש להביא בחשבון (לצרכי גמול ושכ"ט) גם את ההפרשים הרעיוניים שנובעים מתיקון הקצבאות של חברי

¹כל ההדגשות וההגדלות להלן אינן במקור.

²נדחתה בקשת "תיקון" שהגישה המערערת לאחר פסק הדין.

הקבוצה לאחר התיקון (קרי קצבאות שישולמו בעתיד), ומנגד, נקבע, כי הסכום ששולם במסגרת בקשת האשור לא יופחת מהסכום הכולל של שכה"ט שנקבע.

3. יצוין, כי פסק הדין המשלים ניתן לאחר פסק דין קודם חלוט נוסף (בהסכמה) אשר הורה על הגדרת הקבוצה (זכאי קצבה החל מחודש 2.12), על תיקון הקצבאות לחברי הקבוצה (85% תוך חצי שנה והיתר לאחר מכן), וכן על תשלום הפרשים כספיים בגין חודשי העבר לחברי הקבוצה (לגבי קצבאות מחודש 2.2013 בלבד - מגבלת ההתיישנות שנקבעה בהליך קודם בבית הדין הארצי).

4. ביצוע פסק הדין המשלים עוכב ברובו, בשל ערעור שהגישה המערערת (במועד האחרון וללא התראה), בעיקר, על החלת שיטת האחוזים ואי הפחתת שכר הטרחה בשלב הבקשה. לאחר מכן הוגש גם ערעור המשיבים, בעיקר על ההחלטה שלא להביא בחשבון תשלומי עתיד לחברי הקבוצה, כמו גם תשלומים לעמיתים אחרים.

5. בחודש מאי 2025 ניתן פסק הדין בערעורים ההדדיים (להלן: "פסק הדין בערעורים"), אשר חלקו האופרטיבי והמסכם ברור דיו. בין היתר, נקבע בו, כך:

"מצאנו לאשר את קביעותיו של בית הדין...בהתאם לסכום ההשבה בגין העבר לחברי הקבוצה בלבד...תשלום שכר הטרחה ששולם בעקבות החלטת האישור ייזקף על חשבון שכר הטרחה הכולל לפי פסק הדין המשלים ולא יתווסף לו...בתוך 30 ימים מהיום תשלם מבטחים לתובעים המייצגים ולבא כוחם השלמת...בהתאם לנתונים בהודעות העדכון שנמסרו לבית הדין האזורי עד ליום מתן פסק דיננו"

6. לעניין זה יצוין, כי במהלך ההליך הממושך בפני בית-הדין הארצי הוגשו הודעות עדכון ביחס לסכומים ששולמו בפועל לעמיתים ואלה עלו במקצת על ההערכה ממנה חושבו סכומי הגמול ושכה"ט. בית הדין הארצי הנכבד התייחס להודעות עדכון אלה ופירט את הסכומים בפסק דינו. כמו-כן, צפויות היו להיות מוגשות הודעות עדכון נוספות (בסכומים זניחים יחסית), עד להשלמת כלל הפיצוי שמגיע לכלל חברי הקבוצה, וגם אלו הוגשו זה מכבר (לאחר מתן פסק הדין בערעורים).

השתלשלות העניינים לאחר מתן פסק הדין בערעורים

7. בחתימת פסק דינו בית הדין הארצי הנכבד לא התייחס כלל לנושא המע"מ על הגמול או לגבי ריבית והצמדה (אם כי בגוף פסק הדין נכתב "נקדים ונציין כי סוגיית החיוב במע"מ לא עלתה בערעורים") ולכן ההנחה הינה, כי קביעות אלה נותרו בעינן כחלק מהסכום הכולל שנפסק בפסק הדין המשלים. למרות זאת, ולאור ניסיון העבר, מיד לאחר מתן פסק הדין בערעורים פנה הח"מ בכתב לב"כ המערערת, בכדי ליתר הגשת בקשת הבהרה בנושא זה, ולצורך קידום התשלום. ב"כ המערערת מסרו תשובתם לפנייה, ולמעט טענה לשינוי חישוב הריבית וההצמדה על הסכום שנפסק בפסק הדין המשלים לא העלו בפניו שום "טענה" אחרת. המשיבים הגיבו לטענה (ר' להלן).

• העתק הבקשה ותשובת הנתבעת צורפו בעמ' 82 להודעת הערעור דנן.

8. ואולם, בחלוף 21 יום (בדיוק), בעוד הח"מ והמשיבים ממתינים ליתרת התשלום ע"פ פסק הדין המשלים (המעוכב מזה שנה וחצי), הגישה המערערת בקשה משונה "למתן תוקף של החלטה" לבית הדין האזורי, בה טענה לראשונה לחישוב מחדש של סכומי הבסיס עליהן הוחלה שיטת האחוזים בהתבסס על הודעות עדכון אחרות (בניגוד לקבוע במפורש בפסק הדין בערעורים). המערערת הגישה גם חישובי ריבית והצמדה שונים, ואף ביקשה מבית הדין האזורי לדחות את תשלום ההשלמה למספר שבועות נוספים (בניגוד לקבוע במפורש בפסק הדין בערעורים - "30 יום").

9. יודגש, כי ב"כ המערערת לא הודיעו לח"מ על כוונה לפנות לבית הדין האזורי, או לעכב תשלומים, או להגיש נתונים חדשים, או על עצם קיומה של טענה ל"תחימת תקופות". כמו-כן, המערערת לא פנתה לבית הדין הארצי בנושא תיקון טעות או בכלל.

10. המשיבים התנגדו, כמובן, לניסיון המוזר להחיות את ההליך, ואולם בית-הדין האזורי הנכבד הפנה אותם לבית הדין הארצי לשם קבלת הבהרה בעניין כוונתו שהייתה בעת מתן פסק הדין. בית הדין הארצי הנכבד דחה את הבקשה, מכיוון שקם כבר מכסאו, וציין כי הצדדים יוכלו לערער על החלטת בית הדין האזורי "בכפוף להוראת דין".

11. בית הדין האזורי הנכבד דחה את "פרשנות" המערערת והיא שלמה את יתרת הסכומים בחודש אוגוסט 2025 (עיקר הסכום שולם רק בחודש יוני 2025), כאשר, בניגוד לנטען על ידה כעת, רק יומיים לאחר התשלום האחרון הודיעה על כוונתה ל"ערער".

טענה מקדמית - אין למערער "זכות ערעור" "בגלגול שלישי"

12. כפי שבית הדין גם הבהיר - הוא כבר קם מכסאו, ולכן, לטענת המשיבים, כל החלטה משלימה שנדרשה ביחס לדיווחים עתידיים של המערער, העולים על סכומי ההערכה בגינה ניתן פסק הדין המשלים, הינה משקפת בעיקרה (כמו שומת פסיקת הוצאות).

13. יתרה מזו, גם המערער עצמה הגישה (לבית הדין האזורי) בקשה "למתן תוקף של החלטה" (עמ' 56 להודעת הערעור) - היינו, גם לשיטתה הפסיקתה (המיותרת ומעושה), שכביכול נדרשה לה, הינה "פסיקתה משקפת". משכך, גם לשיטתה, לכל היותר, מדובר ב"החלטה אחרת" שאין בגינה זכות ערעור "בגלגול שלישי", ודי בכך בכדי שבית הדין הנכבד ידחה על הסף את הערעור/תביעה שהגישה (ר' למשל ע"א 858/23 פישמן נ' מיינדנבאום, עליון (1.6.2023), וכן רע"א 243/14 רדוויל בע"מ נ' בתאור תעשיות אלקטרוכימיות בע"מ, עליון (7.1.2016). להלן: "עניין רדוויל").

ממילא המערער מושתקת מלערער מחמת חוסר תום לב שבהתנהלותה

14. לא רק שהמערער לא פנתה בבקשת "תיקון" לבית הדין הארצי הנכבד במועד, אלא שכפי העולה מתכתובות הדוא"ל שלאחר מתן פסק הדין בערעורים (ר ס' 7 לעיל), היא גם סיכלה הגשת בקשה כזו על ידי המשיבים.

15. המערערת בקשה פרטי חשבון מהח"מ, ולא הביעה מחלוקת מהותית בפניו, למעט מחלוקת קטנה בנושא חישוב ריבית והצמדה, אשר בחוסר תום לב נוסף היא טוענת, מתוך תכתובת שכותרתה "לא להצגה לערכאות", כי הח"מ הסכים לעיקרה, לפנים משורת הדין, בשל הפרש הזניח, ובלבד שהתשלום המעוכב יבוצע לאלתר - בחודש מאי 2025. גם אם ניתן היה לה לטעון כך, אין חולק שהיא לא קבלה את "ההצעה" ולא שלמה את הסכום במועדים שנקבעו בפסק הדין המשלים ובפסק הדין בערעורים, וכי היא התעלמה מהודעות הח"מ והמתינה 21 יום בדיוק, בכדי להגיש בקשה מתחכמת לבית הדין האזורי, תוך טרחה, ועיכובים - עד ליום זה. המערערת היא זו שבקשה, למעשה, במפתיע, את "עמדתו" של בית הדין האזורי בעניין פסק הדין הארצי בערעורים, וכעת משזו ניתנה לה, לבקשתה, ואינה נוחה לה, חוזרת בבקשה נוספת לבית הדין הארצי, תוך שהיא מבקשת למעשה להחיות את "ההצעה", לאחר ששלמה את הסכומים ללא מחאה קודמת. לכן, גם בשל עצם כך בית הדין הנכבד מתבקש לדחות את הערעור על הסף.

אין בסיס לשוני לטענות המערערת (מבלי לגרוע בחשיבות האמור לעיל)

16. למען הזהירות יצוין, כי המערערת מבססת עיקר טענתה על טעות ניסוח בגוף פסק הדין אשר בו התייחס בית הדין הנכבד, בטעות, לחודש מרץ 2023 (ובפעם אחרת, בטעות נוספת, לחודש מרץ 2013) כמועד בו תיקנה המערערת את הקצבאות לחברי הקבוצה.

17. ההתייחסות האגבית נעשתה רק מפני שבית הדין הנכבד דחה את טענת המשיבים לפיה יש להביא בחשבון (לצרכי שכר הטרחה והגמול) את סכומי הפרשים הרעיוניים של קצבאות חברי הקבוצה לאחר התיקון, **אולם בפועל**, חודש מרץ 2023 לא עלה כלל ולא היה רלוונטי כלל לעניין שכה"ט והגמול, ומדובר במועד בו, לפי טענת המערערת בפני בית הדין האזורי באחד הדיונים, היא החלה בחישוב "נכון" לפורשים חדשים שאינם חברי הקבוצה.

18. התיקון לחברי הקבוצה עצמה התבצע עד לחודש מרץ 2024 (והגדרת הקבוצה והסעד ניתנה בפסק דין בהסכמה), כך שברור שמדובר בחוסר תום לב של המערערת שאף לא טענה שיש לתחום את תקופת ההשבה עד לחודש זה. לעניין זה יצוין, כי הדיון האחרון בפני בית הדין האזורי התקיים רק בחודש ספטמבר 2023, פסק הדין המשלים ניתן בחודש נובמבר 2023, ובית הדין הארצי הנכבד לא שינה מקביעתו של בית הדין האזורי הנכבד המקורית, לפיה יש לגזור, עקרונית, את סכומי הגמול ושכה"ט **"רק מההפרשים להם יהיו זכאים חברי הקבוצה עקב התיקון"**.

19. **בכל אופן**, בית הדין הארצי ציין במפורש היכן מצא להתערב בפסק הדין המשלים והיכן לא (ר' ס' 5 לעיל), והדברים ברורים - הוא הורה על הפחתת הגמול למשיבים בחצי, וכן על הפחתת שכר הטרחה שנפסק בהחלטת אשור התובענה מתוך **"שכר הטרחה הכולל לפי פסק הדין המשלים"**, ועל **"השלמה"** בהתאם לנתונים **בהודעות העדכון שנמסרו לבית הדין האזורי עד ליום מתן פסק דיננו**. לא ברור היכן בדיוק המערערת קראה כאן הוראה המאפשרת לה לחשב את הסכומים בהתאם לנתונים **אחרים, ולפתוח הליך חדש בהתאם לנתונים חלקיים שלא היו בפני המשיבים והח"מ משך שנים**. הרי אם בית הדין הארצי הנכבד באמת **התכוון** שיש להפחית את הנתונים, היה **"מתערב"** ומציין זאת, וגם נותן הוראה לפיה הנתבעת תשלם על פי נתונים מופחתים אחרים, ולא בהתאם **"להודעות שנמסרו"** ולא בהתאם לסכומים

ולנתונים אותם פירט וציין במפורש (ס' 16 לפסק הדין). בהתאם, לא היה בית הדין הנכבד "מקבל" את טענת המשיבים ומורה על "השלמה" נוספת תוך 30 יום, בגין הסכומים "העולים" על סכום ההערכה של 10,300,000 ש"ח.

20. בנוסף, גם אם קוראים את שתי הפסקאות בהן תולה המערערת יהבה בגוף פסק הדין, לא ברור איך היא מרהיבה עוז לטעון שבית הדין הארצי ביקש להתערב בקביעות בית הדין האזורי בעניין זה, שעה שכל הפסקה עצמה נועדה להבהיר כי "לא מצאנו להתערב"..."לא מצאנו להתערב"..."לא מצאנו להתערב"..."ההפרשים ששולמו וישולמו בגין העבר...עת מבטחים תיקנה את השגגה..." עוד נכתב שם, ברחל בתך הקטנה - "מלוא סכום ההשבה לתקופת העבר..הושג האיזון הנכון". גם התקופה של **10 שנים** שצוינה על ידי בית הדין הנכבד - ועליה תולה המערערת את כל יהבה - בכלל אינה נכונה, שהרי **מחודש פברואר 2013 ועד חודש מרץ 2023 יש יותר מ-10 שנים**, כך שברור שלא מדובר באיזו תקופת "תחימת" "התיישנות" מדויקת שביקש בית הדין לקבוע כהלכה חדשה, או על בסיס ניתוח הדין הקיים, אלא בסה"כ ניסוח אגבי, לא מדויק, וללא נפקות מעשית, שנגזר מהעובדות בקירוב.

ריבית והצמדה

21. אין שום בסיס לשוני לטענות המערערת אודות התאמות בנושא זה ובית הדין הארצי הנכבד אף פסק, במפורש, כי "תשלום שכר הטרחה ששולם בעקבות בקשת האשור ייזקף על חשבון שכר הטרחה הכולל לפי פסק הדין המשלים" - היינו לא התערב בריבית וההצמדה או המע"מ שנכללו בסכום בפסק הדין המשלים, ולא קבע כי יש להצמיד את שכר הטרחה ששולם בשלהי שנת 2022 קדימה או את הסכומים ששולמו חלקית בזמן שפסק הדין היה מעוכב. שום דבר לא מנע מבית הדין הארצי הנכבד לקבוע הוראה עקרונית פשוטה בנושא³, ושום דבר לא מנע מהמערערת להגיש בקשה לתיקון טעות או השמטה שכביכול נפלה לשיטתה, במועד.

22. בנוסף, מדובר בסכום זניח יחסית לסכום הכולל (המערערת טוענת, למעשה, להפחתת ריבית והצמדה על פי חוק למשך שלושה וחצי חודשים, של חלק מהסכום שעוכב משך שנה וחצי, בשל התנהלותה) - מדובר בשברי אחוזים ורק בשל כך, כמו גם מהות הנושא עצמו, ברור שאין זה מסוג העניינים בהם ראוי שערכאת הערעור תתערב

³ למרבה האירוניה המערערת מבקשת להגיש כעת לבית הדין הנכבד חישובים תלושים ומסובכים.

גם אם הייתה למערערת זכות ערעור (ובפרט לאור טענות המערערת בעניין ההצעה שהיא טוענת שהוצעה לה). גם בשל כך, ברור כי אין תוחלת "לערעור".

23. למעלה מהנדרש, יצויין, כי אין כאן גם שום חוסר צדק או חוסר סבירות המצדיק התערבות ערכאה בגלגול "שלישי" - בית הדין האזורי הנכבד הביא בחשבון שיקולים שונים, למשל, כאשר קבע את שיעורי האחוזים המופחתים⁴, ביחס לתועלת לקבוצה ועמיתים אחרים (שחלקה לא הובא בחשבון) והחישוב על פי האחוזים המופחתים אף הוא מלכתחילה לא נעשה בדיוק עם המדרגות הקבועות בפסיקה (אלא בקירוב). בית הדין הארצי הנכבד מצא להתערב רק בחלק קטן ממכלול השיקולים⁵ וניתן אף לטעון או אפילו להניח, כי היו לו שיקולים נוספים (כמו, למשל, העובדה שהערעור הממושך שנקטה בו המערערת, תוך עיכוב ביצוע, היה כרוך בטרחה רבה לכולם, נדחה, למעשה, או שתשלום ההשלמה הקטן (העולה על סכום פסק הדין המשלים) לא נשא ריבית והצמדה), ולכן בוודאי שלא ניתן לקבוע כי הדבר אינו סביר באופן המצדיק התערבות ערכאת ערעור.

24. אשר על כן, בית הדין הנכבד מתבקש לדחות את הערעור, שהגישה המערערת, וכן לחייבה בשכ"ט הח"מ ובהוצאות הולמות למשיבים, בפרט לאור הטרחה המשמעותית שתידרש בהתייצבות לדין.

היום, 18 בינואר 2026

נדב חיים עו"ד
מ.ה. 48886

נדב חיים, עו"ד
ב"כ המשיבים

⁴ ר' למשל שכ"ט בתביעה "רגילה" בעניין רדוויל לעיל.

⁵ הוא בוודאי לא ביטל את פסק הדין המשלים ואת הסכומים ששולמו קודם לכן והורה על השבה.